

OBL'ATENEU

MAGAZÍN

NÚM. 6
MARÇ 2022
2 €

**El Círcol,
d'aniversari**

100 anys
d'Els pastorets

**Joan Soler i
Amigó**

Article
especial

**Fem
vinçle**

Escola Gitanjali

Sumari

En parlem
La FCEC
al magazine 3

El dossier
Fent camí plegats 5

In Ateneu
El Cor Nausica 7

Off Ateneu
Els Pastorets d'El Círcol
fan 100 anys 9

Entrevista a
Marc Sambola 11

L'article
A Joan Soler i Amigó 17

Hi ha opcions
El Banc del Temps 20

Sabies que...
El nostre himne (1949)
22

Breus 24

Agenda 25

OBL'ATENEU
MAGAZÍN

és una producció de

Editorial

Què és la cultura? Per a què serveix? Són preguntes simples, que en les respostes amaguen l'essència que ens defineix com a persones, com a societat i com a poble. Avui, per a nosaltres, ve al cas respondre-les i reflexionar a l'entorn de les contestes.

La paraula "cultura" és singular, però no hi ha res més plural justament que la cultura. Un oxímoron en si mateix! La cultura a Catalunya, a Badalona, és la suma de moltes sensibilitats i maneres d'entendre el món. Totes les aportacions, per petites que siguin, enriqueixen un pòsit comú que amb el pas dels anys canvia, perquè una altra característica de la cultura n'és el dinamisme.

Des de l'Orfeó Badaloní Ateneu defensem, sense perdre la base històrica, explorar i recórrer nous camins. Per aquest motiu en els darrers deu anys hem obert l'entitat a tota mena de disciplines.

De fet, no estem tan lluny d'allò que va ser la nostra gènesi: Gent Nova. Sempre hem cercat aglutinar el màxim de persones amb l'objectiu d'enfortir la societat badalonina, i contribuir a fer créixer aquest sentiment d'orgull cívica del qual tan mancats semblen estar, malgrat les realitats i potencialitats que tenim.

I aquí trobem la resposta a la segona pregunta que formulàvem a l'inici: per a què serveix la cultura? És el mirall on ens reconeixem. On trobem, enmig de les diferències, allò que ens uneix. És una eina per construir la identitat col·lectiva.

Gràcies a l'esforç de generacions, avui estem aconseguint sumar voluntats per construir una eina cultural de gran potència. La prova la tenim en les complicitats aconseguides en la campanya de micromecenatge per finançar els tres volums del llibre del centenari. Aquesta campanya ens ha demostrat que avui el mecenatge popular és un bon complement –i qui sap si demà una alternativa– a un finançament públic erràtic, llastat per una burocràcia que no està pensada per a una societat que no vol esperar a fer demà allò que la ciutat necessita avui. Gràcies a tots. Quan sumem, Badalona multiplica.

Equip de redacció

Consell de redacció Irene Jiménez, Albert Forcadell i Ricard Abellan

Revisió Lingüística Núria Perera

Redactors Ricard Abellan, Jordi Albaladejo, Xavier Figuerola, Toni Forteza, Assumpta Inglada, Andreu Mas, Marta Mateu, Anna Meléndez, Josep Torredadella, Marta Valls

Disseny i maquetació Equip de Comunicació a partir d'un disseny original de **Miquel Rof**

La FCEC al magazine

Amb motiu del nostre centenari, la **Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC)** ens va demanar que el passat 2021 fóssim la seu per celebrar la seva assemblea ordinària. Malauradament, tal com va succeir en tots els àmbits de l'associacionisme per la pandèmia, es va haver de celebrar telemàticament i es va posposar la celebració per aquest 2022. El dissabte 5 de març a les 11 del matí, se celebrarà l'assemblea en un format on haurem de prescindir de les activitats culturals i musicals que, en edicions anteriors, es feien abans de la reunió.

La **FCEC** és una entitat autònoma, amb personalitat jurídica, que té per finalitat essencial impulsar i coordinar les activitats corals de les entitats federades i, com a objectius complementaris, l'assessorament i l'orientació a les agrupacions adherides i la promoció de noves entitats corals.

Fou constituïda per 25 corals, entre elles l'Orfeó Badaloní, en l'assemblea del 4 de maig de 1983 a Manresa per acord de les entitats fins llavors agrupades al Secretariat dels Orfeons de Catalunya (1959-1982), successor al seu torn de la Germanor dels Orfeons de Catalunya (1918-1939), agrupacions de les quals el nostre Orfeó sempre ha participat.

La personalitat jurídica li és reconeguda, també, en la seva condició de membre de la Federació Europea de Joves Corals (EUROPA CANTAT) i de la Federació Internacional per a la Música Coral (IFCM), i actualment està formada per 474 entitats del Principat de Catalunya i 28 entitats adherides d'altres demarcacions (l'Alguer, Catalunya del Nord, Illes Balears, València i Aragó), que apleguen prop de 30.000 cantaires.

Orfeó Badaloní l'Ateneu en l'etapa dels anys 50. Font: Arxiu OB

La seva direcció l'ostenta la Junta, de la qual participa el nostre director Emmanuel Niubó com a membre de l'equip tècnic, amb onze vocalies que representen les demarcacions que l'apropen a la singularitat de cada territori.

Actualment l'Orfeó està adscrit a la demarcació del Barcelonès, tot i que històricament ha participat més de la demarcació del Maresme. Al llarg dels anys s'han propiciat múltiples intercanvis i trobades amb corals de totes les poblacions, majoritàriament d'aquesta darrera comarca, i això ha fet que s'hagin teixit sinergies amb totes elles.

Però l'aportació més important que la FCEC ha proporcionat a la nostra entitat va ser la de donar-nos l'oportunitat de participar en les Jornades Internacionals de Cant Coral que se celebraven

a Barcelona, festival que el 2015 va arribar a la 50ª edició, cosa que ens va permetre conèixer altres formacions corals de fora del nostre país tot donant-nos l'oportunitat de poder organitzar, conjuntament amb l'Ajuntament, concerts amb corals internacionals d'alt nivell a la nostra ciutat, primer a la plaça de la Plana i més tard als parcs de Can Solei i Ca l'Arnús.

Moltes de les partitures d'arreu del món que l'Orfeó té en el seu repertori hi són gràcies als intercanvis amb aquestes formacions i, en moltes ocasions, Joan Soler i Amigó les ha adaptat al català per tal de fer-les entenedores als cantaires i al públic en general.

Estem agraïts i honorats de poder acollir aquesta assemblea on es procedirà a la renovació de la meitat dels membres de la seva Junta. Esperem que continuïn treballant amb la mateixa empena que la va fer mereixedora de la Creu de Sant Jordi el passat 2019 i que seguim tenint el seu suport per continuar conreant aquesta meravellosa tasca fonamentada en la sensibilització musical i en el treball en equip.

Ricard Abellán

President de l'Orfeó Badaloní Ateneu

La Federació Catalana d'Entitats Corals va obtenir la Creu de Sant Jordi l'any 2019.

**Gaudeix del sol
a l'ombra**

NOVELTY
TOLDOS DE CALIDAD

**Pressupostos
GRATIS**

**TENDALS
MOTORITZACIONS
AUTOMATISMES**

**TOLDOS
ZABALLOS**

Tel. 93 399 01 00

Bruch, 58, botiga
(a 30m. Mercat Fondo)
Santa Coloma de Gramenet

Baldomer Solà, 63 local
08912 Badalona

www.toldoszaballos.com

Fent camí plegats

Des dels seus inicis, l'Escola Gitanjali –enguany farà 60 anys de la seva fundació–, ha cregut, creu i promou el treball en xarxa amb les entitats de la ciutat i també amb les que li són més properes geogràficament.

Aquesta tasca obeeix a uns objectius educatius que tenen a veure amb la socialització de l'alumnat, el coneixement de la ciutat i l'arrelament en l'entorn.

Així doncs, els eixos del nostre programa han estat la participació en les activitats de l'Escola de Natura i de l'Escola del Mar, passant per les campanyes de teatre que organitzava l'Ajuntament, visites educatives al Museu de Badalona, als bombers i a la Guàrdia Urbana, participació en campanyes de lectura de la Biblioteca Can Casacuberta...

Tanmateix també, com a escola pública, hem establert convenis de col·laboració amb altres entitats com el Círcol i l'Orfeó Badaloní.

Aquestes col·laboracions són altament positives perquè enriqueixen el teixit associatiu badaloní, afavoreixen i creen activitat cultural al nostre entorn i es genera una simbiosi altament beneficiosa per a tot l'alumnat del nostre centre escolar i per a l'entitat.

L'Escola Gitanjali i l'Orfeó Badaloní fa anys que col·laborem mútuament. Des de l'Escola sempre hem reconegut la importància històrica d'aquesta entitat a Badalona i, per això, quan ha calgut hem ajudat posant a la seva disposició els espais necessaris. En un principi, en el nostre gimnàs s'hi van poder efectuar els assajos de la coral així com els de l'Esbart.

Des d'aquestes primeres col·laboracions la nostra relació s'ha anat enfortint i consolidant mútuament i revertint en el nostre alumnat tot enriquint l'oferta d'activitats extraescolars com per exemple amb l'activitat de batucada que els nostres nens i nenes poden practicar amb un monitor que l'Orfeó Badaloní ens facilita.

En aquests darrers temps de pandèmia hem pogut constatar encara més que el treball col·laboratiu i en xarxa enriqueix les entitats i complementa educativament el projecte de la

nostra escola, atès que l'Orfeó ens ha facilitat un espai on realitzar estones d'esbarjo, hem participat d'activitats teatrals organitzades i coordinades per l'entitat i hem continuat mantenint un fort lligam col·laboratiu que ben segur farà que el nostre projecte educatiu s'enriqueixi encara més.

L'Escola Gitanjali

Amb la col·laboració de l'Assumpta Inglada, l'Anna Meléndez i la Marta Valls

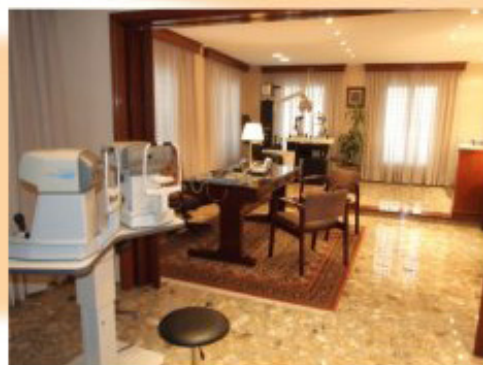

ÒPTICA HISPANO

ÒPTICS DES DE 1.941
"SOM LA FÀBRICA"

80è Aniversari

L'empresa líder en atenció al client
Com diu el nostre eslògan...

**NO SOM ELS ÚNICS
PERÒ SEGUIM SENT ELS PRIMERS**

Av. Martí Pujol, 21 (a prop de l'estació)

Tels. 93 384 13 06 - 93 384 52 11

e-mail: opticahispano@opticahispano.es

08912 BADALONA

El Cor Nausica

Actualment, el Cor Nausica el formen 9 nens i nenes, ja adolescents la majoria, i està obert a qui vulgui formar-ne part.

Ja fa uns quants anys, uns 6, que una mica l'atzar i una mica bastant les ganes de fer quelcom diferent em van portar a guiar el que avui és el Cor Nausica. L'atzar va voler que algú que em coneixia em demanés un cor infantil per a cantar la part corresponent a una producció de l'òpera Carmen que es faria al Palau de la Música Catalana. La idea em va semblar molt xula, però el cas era que els cors amb els que jo treballava no tenien aquest tipus de preparació. En aquell moment jo duia el cor Corxeres de l'Orfeó Badaloní i, d'acord amb els pares dels nens i amb l'entitat, vam decidir que formarien aquest cor, tot i que això va suposar un esforç extra durant un curs. Esforç a partir del qual van venir les ganes de fer quelcom diferent. Les ganes i la necessitat, ja que no es podia supeditar tota la formació coral d'aquells nens només a les produccions de tercers. El resultat va ser la formació d'un Cor Infantil d'Òpera, que avui és el Cor Nausica.

Aquest cor ha format part, a més a més de l'esmentada *Carmen*, d'altres produccions també al Palau de la Música de les òperes *Tosca* i *La Bohème*. D'aquesta última n'han fet també produccions amb d'altres companyies.

No cal dir que veure els nens i nenes gaudint d'estar fent quelcom diferent en un coliseu d'aquesta magnitud i bellesa, alhora que són conscients d'estar acompanyats de magnífics professionals del cant i l'escena, és una experiència absolutament commovedora i, per descomptat, que et fa sentir que alguna cosa has fet bé, tot i sabent que per fer una cosa bé n'has hagut de fer moltes malament, però d'això en parlarem si convé en un altre article!

Darrere d'aquests "minuts de glòria" hi ha moltes hores d'assaig, alguns fins a altes hores, moltes hores de paciència per part de tots i totes, molts pares i mares confiant a cegues en el projecte (que poques vegades us dono les gràcies i tant que us ho mereixeu!), fins i tot algun petit conflicte per si "jo vull fer això o allò". Però que bé que ens ha anat a tots compartir estones d'aquest tipus i com ens ha fet créixer, no només musicalment.

Actualment, el Cor Nausica el formen 9 nens i nenes, ja adolescents la majoria, i està obert a qui vulgui formar-ne part. És un grup integrador que no deixa ningú fora i que de seguida és amic del nouvingut. Vull pensar que això és en bona part per l'aprenentatge personal que han suposat aquest anys de funcions, però no perdo de vista que també és perquè els que hi són des del principi han format des del primer moment una pinya molt sòlida i, a la vegada, dúctil i adaptable a les circumstàncies. Aquests darrers dos anys, a nivell musical barregem la part més lírica del cant amb peces més actuals, donant-los a totes el nostre toc. És a dir, juguem a fer lírica de coses que inicialment no ho són.

La pandèmia de la Covid-19 tampoc no ens ha dut alegries i hem hagut de renunciar temporalment a la nostra presència a les produccions del Palau (tot i que sí que hem pogut fer algunes altres produccions), però això no ens ha fet retrocedir en les ganes de seguir fent coses que ens puguin aportar nous coneixements i, sobretot, ganes de seguir fent de la música el vehicle de comunicació més bonic que existeix.

Marta Mateu
Directora Cor Nausica

Assessoria X. PITARQUE

MORENO QUESADA Advocats

Rda. Sant Antoni de Llefià, 38
08913 BADALONA
Tel. 93 460 03 04
Fax. 93 460 08 02
e-mail. xp@xp-mq.com
www.xp-mq.com

FISCAL
COMPTABLE-MERCANTIL
FINANCERA
LABORAL
ASSEGURANCES
IMMOBLES

DRET SUCCESSORI
DRET DE CIRCULACIÓ
DRET DE FAMÍLIA
DRET CIVIL
DRET LABORAL
DRET PENAL

Rda. Sant Antoni de Llefià, 52
08913 BADALONA
Tel. 93 460 72 36
Fax. 93 460 93 55
e-mail. mq@xp-mq.com
www.xp-mq.com

Els Pastorets d'El Círcol fan 100 anys

Us imagineu quantes famílies han passat els Nadals escarxofats a la butaca del teatre i veient les peripècies d'en Lluquet? Podeu pensar en quants satanasos hi ha hagut a l'escenari? Quantes tramoies han pujat i baixat decorats? Quantes vegades algú s'ha posat la túnica de la Isabeló o d'en Jepó? Quantes persones assegudes a la contxa han tirat text mentre es pixaven de riure de veure el que feien els de dalt l'escenari? Quantes famílies han esperat un dimarts de desembre fins a les 12 de la nit que els seus infants o parelles sortissin de l'assaig?

Generacions de famílies badalonines han viscut el cicle de Nadal amb la mirada posada al teatre des de fa 100 anys. Sigui per fer Els Pastorets, sigui per veure'ls.

Els Pastorets com a eina crítica i retratista

Els Pastorets passen a la Palestina del s.I, sí, però també passen a Badalona. I a Catalunya. De fet, són una finestra a la realitat del moment. Per exemple, durant molts anys, el Satanàs del Círcol anava a buscar l'ànima d'en Jordi Pujol després de tot el terrabastall de Banca Catalana. Aquest darrer any, qui ha anat a buscar en Getsè per emportar-se'l a l'infern? "Digues-li que sóc Pedro Sanchez que vinc a veure si en Getsè sap parlar un 25% de castellà". Les referències a l'actualitat són constants dins un text que s'adapta sense perdre l'essència pel que va ser escrit. En aquest sentit, els coblets són la joia de la corona. Des del primer any, els pastors han glossat sobre la llengua, el país i l'actualitat en general.

I alguns es podrien cantar avui en dia, sense cap problema!

Coblet a les eleccions al congrés (1989)

En les eleccions passades
tots ens varen enlluernar
prometent l'oro i el moro"
perquè anéssim a votar.
Uns deien baixar la mili,
d'altres aixecar pensions
però ens aixequen la camisa
i ens baixen els pantalons.
Quan han aconseguit que la gent els votés,
ja no es recorden del que havien promès

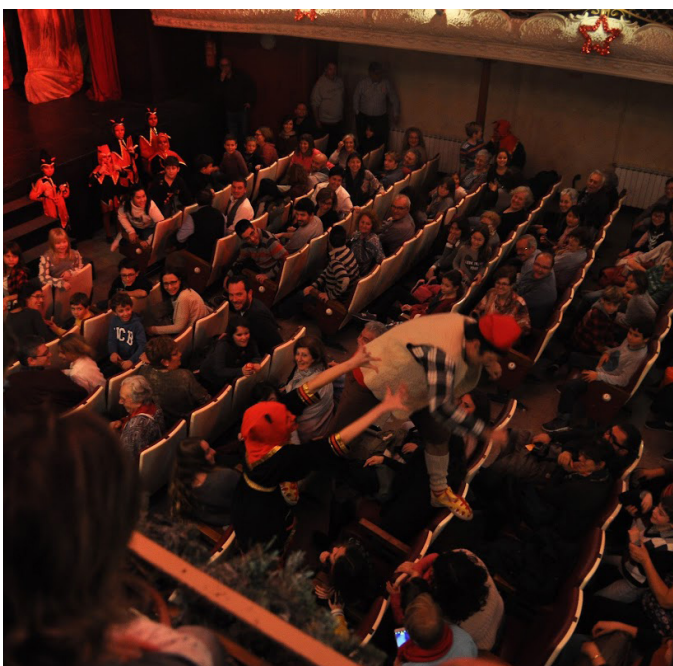
Coblet a la fi de la guerra als balcans (2000)

Per fi sembla que a Bòsnia
una pau s'ha acordat
d'una guerra massa llarga
que moltes coses ha mostrat
L'ONU i l'OTAN
que tanta força han de tenir
han demostrat una incompetència
que es digna de lluir
Un poble oprimat que ens ha fet recordar
que la diversitat és excusa per matar

Els coblets també serveixen per cantar l'actualitat de l'entitat

Coblet per celebrar la compra de l'edifici social d'el Círcol (2016)

Qui ho diria ara fa uns anys
que en Lluquet podria dir
Que se'n vagin a la merda,
ningú no ens treurà d'aquí
Un senyor amb moltes pessetes,
va arribar amb un maletí
Va donar un cop a la taula
i ens volia fer sortir
Però l'amor pel circol
Val molt més que els teus calers
Ja som propietaris
i ens quedem per sempre mes

Fa molts anys, un grup de socis quedaven per jugar a cartes quan es feien Els Pastorets. A l'hora dels coblets, els avisaven i entraven al teatre. Escoltaven els coblets a peu dret i després tornaven a les cartes.

El centenari com a reivindicació

Els Pastorets es pot llegir de mil maneres diferents: és una obra clàssica de l'escena catalana i, també, un divertiment nadalenc. És un espai de trobada i una escola de públic de teatre. És el lloc on neixen famílies i amistats. La importància que tenen Els Pastorets a Badalona i a Catalunya en general és el fet de ser-hi. Simplement. Són un espai generador de comunitat. Són un espai de reivindicació cultural. Són patrimoni. I amb molta il·lusió a El Círcol els hem representat 100 anys i 100 anys més que falten.

Entrevista a Marc Sambola

Músic, compositor, arranjador, guitarrista, actor, director musical i fundador de A Grup Vocal i de La Barni Teatre, coach televisiu, nominat i guardonat a diversos premis artístics... i podríem continuar així fins a la darrera pàgina d'aquest magazín, però és clar, aleshores ens quedariem sense espai per fer l'entrevista a un dels joves compositors més polifacètics i de talent del panorama musical actual. Però qui ens mira darrere les ulleres de Marc Sambola?

**D'acord, Marc, de manera que et des-
pertes un dia pel matí i et dius: *Ho tinc
clar; m'apassiona la música, i a fer músi-
ca em dedicaré...* Com continua aquesta
història?**

A vegades aquestes històries no són tan idíl·liques com a les pel·lícules i jo sempre dic que m'he anat deixant portar, no tenia una fixació clara per ser compositor o músic, però aquí estic. Els meus inicis van ser en una banda rock del poble on tocava el baix elèctric, i després, quan era adolescent, canalitzava les meves frustracions amoroses (i algun encert tot sigui dit) a través de cançons a veu i guitarra. Quan vaig veure que necessitava aprendre a tocar millor aquest nou instrument vaig anar a parar a un molt bon mestre, ell em va descobrir la guitarra clàssica i així mica en mica vaig anar fent camí. He de dir que també vaig fer teatre i no era el millor actor del món... però poder fer teatre musical actualment m'ha donat la vida, poder donar veu a personatges a través de la meua música és una feina increïble. Però el camí ha estat molt distret, per exemple, molt poca gent sap que jo vaig graduar-me del Grau Professional de Música en l'especialitat d'oboè! Ara ja no el toco però estudiar amb en Philippe Vallet al Conservatori de Badalona va ser molt interessant i estic segur que ha aportat un granet de sorra al que ara soc com a músic.

Has compostat musicals, bandes sonores per a pel·lícules i documentals, música per a teatre, acompanyaments musicals per a gales, cançó d'autor, música coral... queda palesa la teua capacitat per encarar tanta diversitat de registres. Aquesta versatilitat teua, però, és producte de l'oferta laboral del moment o simplement pares atenció a no encasellar-te amb cap disciplina?

Jo sempre dic que m'hagués encantat fer una gira d'estiu amb una orquestra de festa major. M'ho hagués passat tant bé! Però no ha sortit mai i ara ja faig tard. El que vull dir amb això és que a mi sempre m'ha agradat la música, tota. Crec que la música té una gran virtut i és la funcionalitat: què et posaries per anar al gimnàs? o que escoltes quan arribes destrossat d'un dia de feina i només vols estirar-te al sofà?, etc. Per tant, a mi el que m'agrada és descobrir, impregnar-me, inspirar-me i crear. Quan em surt un projecte nou que toca algun aspecte que desconec, m'hi tiro de cap, aprendre i créixer com a músic és això. Ara bé, en primer lloc, sempre posaré per davant escriure música original per a ser cantada dins espectacles de teatre, això és el Teatre Musical per mi: buscar l'ànima del personatge i donar-hi veu.

Imatge
Marina Castells

Algun registre en concret que et piqui l'ullet i encara no hagi provat?

Sempre he tingut al cap escriure algunes peces per a guitarra clàssica solista, a partir d'algun motiu concret o temàtica específica, encara no sé quina, però sincerament... encara no he trobat el moment per fer-ho ni per projectar-ho. Potser algun dia arriba, o potser no. També fa temps que tinc un material al calaix que voldria acabar escrivint per a petita orquestra, cor i solistes, un gran projecte a partir de la biografia de la meva mare. Ara fa cinc ara fa 5 anys vam passar uns dies junts a París, on ella es va buidar i jo vaig prendre notes i gravar totes les sessions. Va ser apassionant, inspirador i vaig descobrir moltes coses que desconeixia d'ella. Em vaig adonar que acabarà sent un homenatge a totes les mares. I mira, tinc el material allà, ben guardat i esperant a trobar el moment per poder-m'hi tirar de cap.

“La filla del Mar”, “Ocaña, Reina de las Ramblas”, “Artaban”, “Les històries naturals”... Com aconseguixes passar d'un musical familiar com és “Artaban” a un espectacle que gira entorn la vida d'un activista LGTBI dels anys seixanta, com és “Ocaña, Reina de las Ramblas” i sortir-ne airós? Habilitat, experiència, treball de camp, referències d'altres compositors...?

La inspiració és fugissera i no hi pots comptar sempre. Però sí que és important trobar les hores per estar tranquil, els petits rituals d'ordre per sentir una certa harmonia al teu voltant i paciència, a vegades molta paciència. Si tens un mal dia, si res arriba, potser avui no has de posar-t'hi. En el meu cas, jo intento no fer cap diferència quan treballo en un o altre estil. És cert que en teatre musical el treball en equip és molt important, però quan ja estic solt treballant intento posar-me dins el personatge, escoltar la seva veu, escoltar com és la cadència de les seves paraules, de les seves frases... i les faig caminar. Un cop has trobat la inspiració o aquella melodia que buscaves, després és clar, el més important és tenir l'habilitat, l'ofici, per desenvolupar la música que gira al seu voltant. En el cas dels arranjaments com Ocaña (que son còpies com

“Ojos Verdes” o “Tatuaje”) o el disc que tinc de música arranjada de Rocío Jurado, el més important per mi es desprendre'm dels prejudicis: la música no coneix de banderes, no entén de classes socials (tothom va ballar la Macarena). La música arriba a tothom de la mateixa manera i jo em deixo apassionar per totes, hi entro de cap, m'hi submergeixo i deixo que passin coses. Mai em dic, això hauria de sonar així o d'aquesta altra manera... sona com a mi m'ha semblat que havia de sonar. D'aquesta manera, per mi, és fàcil abastar tants estils diferents.

És inevitable parlar de Marc Samba i no esmentar el seu pas amb A Grup Vocal (abans Amarcord) en la segona edició de l'“Oh Happy Day” de TV3.

Aquest any celebrarem els 10 anys de la formació però tot el grup coincideix que el punt d'inflexió va ser l'Oh Happy Day. Vam descobrir que ens agradava molt moure'ns sobre l'escenari (sobretot elles i ells... jo no!), fer coreografies i arranjaments que anessin a favor de l'espectacle. Crec que quan algú veu un dels nostres concerts queda admirat de l'energia que desprenen sobre l'escenari, del virtuosisme de cantar, ballar, i tot això amb uns arranjaments que, a vegades, no els hi poso fàcil. Estic molt agraït de poder treballar amb aquest equip dia a dia, són la meva família i crec que no m'equivoco si dic que he après a escriure a veus sobretot gràcies a ells.

Però aquest no ha estat el teu únic pas pel món televisiu: cor resident al programa “Tu Cara Me Suena” d’Antena3 i “Operación Triunfo” de La 1 de RTVE. Concursants de “Acapela” de Movistar+, “Insuperables” de TVE...

Crec que hem de donar les gràcies sobretot a l'equip de Veranda i TV3 que van comptar amb nosaltres per l'Oh Happy Day de TV3 i van donar el tret de sortida al goig de posar-nos davant les càmeres i a aquesta injecció d'adrenalina que ens encanta assaborir. Poc després, l'Arnau Vilà, que és director musical del Tu Cara Me Suena, ens va demanar de col·laborar en la presentació dels Premis Max de l'any 2015, i de la seva mà vam poder entrar en programes de Gestmusic com Tu Cara Me Suena o Operación Triunfo. Amb els anys hem aconseguit teixir una xarxa de contactes que ens venen a buscar perquè som molt resolutius, molt professionals i estem sempre a disposició del que calgui per a que els números que fem quedin impecables. Treballem molt i crec que això es nota sobre l'escenari, ja sigui la festa major d'un poble o el plató de televisió.

Any 2015. Mitjançant la Federació d'Ateneus de Catalunya (FAC), i com a director de la formació A Grup Vocal, inicies una relació amb l'ateneu Orfeó Badaloní, entitat amb la qual hi esteu molt vinculats en l'actualitat. Com ajuda, en el teu dia a dia, pertànyer a una entitat cultural com aquesta? Què et suposa aquesta relació?

Per a nosaltres trobar l'aixopluc de l'Orfeó va ser com un regal, portàvem temps llogant diferents sales d'assaig, anant d'aquí cap allà i amb alguns impediments per fer assajos extres quan els necessitàvem, etc. Vam trobar aquesta sensació de “casa nostra” que ens va donar tranquil·litat i seguretat però també la complicitat suficient per a poder desenvolupar els nostres projectes, que ara mirant enrere, són molts. Per a mi, és un orgull dir que soc part de l'Orfeó Badaloní i, més ara que estem celebrant els cent anys d'història, m'agrada poder aportar el meu granet de sorra, per petit que sigui. Hi ha tantes històries dins la gran història de l'Orfeó que ser-ne part és orgull i responsabilitat. Responsabilitat per cuidar-lo i fer-lo seguir endavant.

A més, enguany celebren el desè aniversari d'A Grup Vocal! Sabem que ho esteu celebrant amb moltíssimes actuacions per tot arreu de Catalunya, però ens pots desvetllar alguna sorpreseta futura?

El sector cultural ha estat el més gran damnificat per la crisi del coronavirus i encara no ens hem recuperat ni una petita part del que hauria de ser. Tot i així, seguir endavant significa això, persistir i seguir treballant per desenvolupar els nostres nous projectes i assolir nous reptes. A les acaballes de l'any passat vam tenir el regal de poder mostrar un dels nostres últims projectes: el “Christmas ROCKS!” que va tenir molt bona acollida i va suposar quasi trenta actuacions en poc més d'un mes. No ens podem queixar gens, però sí que volia fer la denúncia de la situació de tot el sector. Ara, després del Nadal, l'activitat ha fet una frenada molt dura, però nosaltres seguim pensant nous camins i fent volar la imaginació per pensar nous projectes. En tenim dos a la vista: en primer lloc l'acte central del centenari de l'Orfeó anomenat “Cent anys i un dia” on, a través de les peces més emblemàtiques de la nostra cultura musical, resseguim la vida d'una nena, la Julieta, als inicis de l'entitat fins a l'actualitat. I també estem preparant un concert molt especial per celebrar els 10 anys d'A Grup Vocal on repassarem molts dels moments que ens han marcat com a formació.

Recentment, amb *La Barni Teatre*, heu estat guardonats als Premis Butaca per “La Filla del Mar” com a Millor Musical. Deu haver estat tot un repte personal musicar una de les peces més memorables de la literatura dramàtica catalana, portar-la a escena i, a més, ser-ne mereixedors d'un premi com aquest.

La Barni Teatre, de la qual en soc membre fundador, té una manera molt particular de fer front a material autòcton o de caire popular i la millor manera d'explicar-ho seria que vingueu a veure “La Filla del Mar”. Nosaltres sempre diem que és un musical on es parla molt o una obra de text on es canta molt. La manera com mesclem els llenguatges teatrals, la llibertat a l'hora de crear... són únics i jo me n'aprofito. El camí per arribar on ara som amb “La Filla” comença el 2014, hi hem treballat de valent i crec sincerament que els premis són la recompensa a aquesta feina i, sobretot, persistència. Una altra manera de fer musicals és possible, i tot i les pors que pugui generar d'entrada, pot arribar a ser colpidor, impactant i diria que més comercial que les franquícies que estem acostumats a veure a la ciutat de Barcelona. Només hem de ser capaços de no menystenir el nostre llegat cultural, que és molt i molt ric.

A part de ser nominat com a millor composició per “La Filla del Mar” també has obtingut nominacions com a millor director musical als Premios del Teatro Musical de Madrid per “Ojos Verdes” de Miguel de Molina in memoriam l'any 2010. Candidat a la millor Banda Sonora als Premis Gaudí pel llargmetratge “Marhaba” l'any 2013 i per la pel·lícula “Projecte Rwanda” l'any 2016.

Queda molt bé dir que els premis no són importants, però en una professió tan precària com la nostra, tenir un reconeixement així ajuda a seguir endavant. En el meu cas, tot i les nominacions personals, mai he obtingut el premi finalment. Arribar a ser nominat ja és, en certa manera, una victòria i n'estic molt agraït, però quan arribi el dia que diguin el meu nom en una entrega de premis hauré de fer un discurs molt llarg, perquè el viuré com un reconeixement a tota la meva trajectòria. A dia d'avui el premi és poder seguir treballant en allò que més m'agrada i viure d'això... qui ho hagués dit quan vaig començar tocant el baix elèctric en una banda d'amics.

Hi ha compositors que deixen la seva identitat en tota obra que composen. Un pot escoltar una peça i assegurar: aquesta és de l'Albert Guinovart o d'Stephen Sondheim o del Lin-Manuel Miranda... Quina creus que és l'empremta que el públic de Marc Sambola sap reconèixer en les seves composicions?

Sincerament, jo no ho sé del cert, però he de dir que m'ho diuen sovint: -Quan he escoltat la música he reconegut a Marc Sambola-. En el fons m'agrada pensar que tot i abastar diferents estils i fer projectes molt distants artísticament, hi ha alguna cosa que els uneix. Jo no soc molt espiritual que diguem, però podríem dir que en el fons hi ha la meua ànima que parla darrere el que faig; perquè neixen unes melodies o una progressió harmònica concreta quan crees música? És una pregunta general que s'ha intentat explicar en molts estudis i llibres, però no hi ha cap resposta concreta i això ho fa més misteriós. El que sí que puc dir és que no busco assemblar-me a mi mateix quan escric un nou projecte, simplement em deixo portar.

A qui escolta Marc Sambola quan busca inspiració per als seus propis projectes?

No faig recerca d'altres compositors per inspirar-me, la música camina amb mi dia a dia amb tot allò que m'agrada escoltar. I és molt eclèctic tot plegat. Per posar-vos exemples: Al matí o quan necessito calma em poso llistes de reproducció de "Relaxing Music for Stress Relief" (podeu riure però em fan molt bé). M'agrada quan llegeixo o vaig d'aquí cap allà a escoltar grans obres de la música clàssica: el Concert per a Violí de Johannes Brahms o el de Max Bruch, La Simfonia 9 de Dvorak o el Rèquiem de Gabriel Fauré, quartets de corda de Mozart, Beethoven... entre moltes i moltes altres obres! També així en clau musical escolto molt a Stephen Sondheim, Tim Minchin (*Matilda*), Andrew Lippa... i quan estic fart d'escoltar "música de pensar" em poso llistes d'indie folk que m'acompanyen però no em fan estar atent. Em costa molt estar en un espai prenent un cafè amb un amic i tenir bona música de fons, penso, deu notar que no estic pendent del que em diu?

Com a compositor, quan arrenques un nou projecte quina és aquella part de tot el procés que més t'agrada? I quina és la que sempre demores per no tenir gens de ganes de posar-t'hi?

El moment més màgic per a mi és quan escric el "finale" de l'espectacle, l'última peça, i poso la data just al final de l'últim compàs. M'emociono, sol a casa, ara això passa davant d'un ordinador, abans d'un paper pentagramat. Però és una sensació única que m'agrada molt assaborir. La que sempre demoro no te la sabria dir, perquè crec que sempre vaig amb molt poc temps per fer les entregues així que faig, faig i faig. El que sí que em passa és que molts cops trigo a començar perquè no trobo el primer bri d'inspiració... em costa, escric quatre

notes i no m'agraden, no les entenc, no les sento meves... i de cop: Boom! trobo alguna cosa, la gravo al mòbil o l'escric ràpidament sobre paper i després d'això és com una muntanya russa quan després d'una pujada lenta i feixuga fa aquell "clec" i et deixa anar cap avall... tot llisca. És molt plaent quan arriba aquest moment.

Segur que molts lectors joves, i possibles futurs compositors, et tenen com a referent. Algun consell de mestre per a poder viure/sobreviure de la música en aquests temps que corren i no desistir pel camí?

Donar consells sempre m'ha semblat perillós en el sentit que copiar allò que a mi m'ha funcionat no assegura que a algú altre li funcioni, però tractaré de dir algunes de les reflexions que acostumo a fer habitualment quan em pregunten: si la feina no et pica a la porta, cuida't de generar-la tu, crea una companyia, busca companyes i companys que puguin tocar la música que escris. Simplifica les expectatives en les primeres feines, no vulguis mostrar com de complicat és el teu món interior: la música culta segueix sent música popular i si complices massa la partitura per voler mostrar els teus coneixements només fas que la gent que t'escolta perdi la seva atenció en el que fas... inclús perdi la paciència! La música és com una goma elàstica: comença en un punt de repòs i quan l'estires i tenses l'harmonia o les melodies amb passatges més dissonants, més complexos, recorda que has de tornar, que has d'acompanyar de nou aquells qui l'escolten a un punt de semirepòs o repòs, que els sembli que reconeixen tot i ser música original. Deixa't portar pels camins sense prejudicis i no posis el llistó massa alt. No sempre podem crear una obra mestra, amb que sigui honesta ja n'hauries de tenir prou. Tingues clar els objectius: si vols arribar a fer un treball cuidat i potent no pots fer-ho en un cap de setmana. Dona't temps, escriu i al cap d'uns dies revisa el que has fet, si no t'agrada alguna cosa, canvia-la. Poc a poc i sabent que tot allò que escrivim no és sagrat i pot ser modificat sempre que vulguis o ho creguis necessari. I finalment, escolta tot tipus de música sense prejudicis, llegeix grans obres de la literatura universal i de casa nostra, però també busca i rebusca novelles actuals d'autores i autors dels nostres temps, fes esport o ves a caminar per la platja o per la muntanya i cuida aquelles persones que tens a prop perquè els seus universos són igual o més importants que el teu. Som una barreja de coneixements i crec sincerament que tot el que fem a part d'escriure música modifica, per bé, allò que acabem composant.

TANATORI DE **BADALONA**

Compromís amb les persones

Compromís amb la Ciutat

Moltes felicitats en el vostre centenari

Atenció 24h.

93 497 0 497

www.pfb-serveisfuneraris.com

PFB

S E R V E I S F U N E R A R I S

Barcelonès, Maresme i Baix Llobregat

A Joan Soler i Amigó

Record i memòria

És prou coneguda pels badalonins la processó del Silenci de Dijous Sant, on en el silenci de la nit ressona pels carrers de Dalt la Vila, amb la veu dels escolans, una cantarella repetitiva: "Record i memòria..."

Ara que el silenci per la teva mort, Joan, s'ha fet palès en les nostres vides, voldria entonar un cant singular i especial, a manera de missatge i a la vegada també, com a resposta al que tu m'has adreçat tot el temps que hem compartit l'amistat: record i memòria... Joan amic, que t'has endut, amb tu, la part de mi que era de tots dos, però m'ha quedat el record de les memòries comunes que m'acompanyaran la resta de la meua vida.

Són tantes les facetes de la teua personalitat, dignes de distingir i alhora prou conegudes, que en la cantarella d'un nou record i memòria... voldria fer ressaltar el goig i el plaer d'haver compartit, uns anys, una amistat senzilla, sincera i alliçonadora.

Vàrem fer tots dos el camí d'en Josep Pla. Quan en les assemblees i com cantaire de l'Orfeó Badaloní i també en la Taula de Cultura simplement ens saludàvem; quan preparava el teu currículum i la documentació per la Creu de Sant Jordi, i quan anàvem juts a manifestacions i concentracions per la llibertat, vaig conèixer la teua personalitat social i humana. I en les sortides dels dissabtes al matí, de l'última etapa, on les relacions foren íntimes, vàrem segellar l'amistat.

En els meus vuitanta em regalares unes emotives paraules:

Avui vuitanta: que per molts anys siguem companys

*"Plaça de la Vila les nou en punt
dissabtejant sens falta.*

Estiu, tardor, hivern i primavera.

Horao, horitzó, pan-horama. I bona hora.

Carrer de Mar avall. Passejant, conversant.

*Una amistat que es fa amb els peus,
és a dir, caminant... Cap al Pont del Petrolí.*

El Mono de l'Anís, l'Anís del Mono.

Un xarop d'aigua dolça. I tornar.

Carrer de la Granota.

Café del Mar amb "croissantets."

Finalitzaves la dedicatòria amb unes paraules de Joan Vinyoli. "... I no s'acaba mai aquest viatge per les paraules: ja no tinc res més."

En aquest viatge per les paraules que mai s'acaba he après de tu què és l'amistat. "L'amistat és una voluntat triada, triada per dos -deies-. Una amistat que es demana i es dona, es rep, compartint experiències vitals, fent créixer una memòria comuna. D'aquesta memòria reconstruïda per les dues persones en neix una solidaritat afectiva". I reblaves: "ni tant sols s'agraeix".

No obstant això, la teua manera d'agrair, Joan, era exquisida i atenta. Recordo quan un dissabte et vàrem acompanyar fins casa teua, ja que tenies la mobilitat una mica afectada. Et vas girar davant la porta de casa teua i tot mirant-me als ulls em vares dir: "ho espero tant, espero molt aquestes sortides."

No puc evitar, Joan amic, deixar parlar el cor i dir-te: gràcies infinites per les caminades amarades d'il·lustracions culturals amb l'escalf d'una reconfortant companyonia. Gràcies pels teus llibres, que ens oferies freqüentment als companys de passejades i sempre amb entranyable dedicatòria inclosa. Quan vàrem rebre els llibres "Jesús trenca el silenci" en un hi escrivies: "Al bon amic Josep Maria a l'entorn de les passejades sabatines de Mar, sigues crític però creient, no pas crèdul" i, en el meu, "Amic Josep, una altra mirada, cap a la distinció entre fe i religió". Gràcies per escoltar-me interessat quan et parlava de temes culturals que tu ja sabies sobradament. Gràcies per no mostrar queixa ni malestar, en les últimes passejades, quan la teva salut estava delicada. Gràcies per tant i per tot...

Vàrem, els companys caminaires, poder celebrar els teus vuitanta i t'obsequiarem amb tres figures i un "poema" titulat: **ELS GEGANTS ANASTASI I MARIA I EL GEGANTÍ JOAN**. Eren els dos gegants de Badalona i la figura "gegantina" teva, amb un full pergamí d'uns versos enrotllat al teu braç. En els últims "versos" parodiant Machado:

*"... Al andar se hace camino
y al volver la vista atrás
se ve la senda que nunca
se ha de volver a pisar.
Caminante no hay camino
sinó estelas en la mar."
Company amic, el rastre
de la teva sendera,
desbrossada i lluminosa plena,
tornarem amb goig a trepitjar.*

La pau i la satisfacció d'haver fet tot allò que calia siguin, Joan, els nous companys en aquest camí de cel que acabes de començar i...

*"Quan arribis a dalt la carena,
mira el riu i la vall que has deixat,
i aquest cor que ara guarda la pena
tan amarga del teu comiat."*

1921 2021

**Per molts
anys més!**

Plens de
música,
teatre
i cultura

.....

Gràcies Orfeó!

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres col·labora amb
L'ORFEÓ BADALONÍ

El Banc del Temps

On allò que es valora és la teva dedicació en HORES

Aquesta secció de la revista vol proposar alternatives de consum que minimitzin la nostra petjada ecològica i ens facilitin cooperar i fer comunitat.

La proposta d'avui fa innecessaris, fins i tot, els diners! Us presentaré el BANC DEL TEMPS de Badalona.

Aquest projecte, sense ànim de lucre, té per objectiu millorar la convivència entre les persones a través de l'intercanvi del seu temps. És un sistema d'intercanvi de serveis per serveis, o favors per favors creant una xarxa d'ajuda mútua que fomenti les relacions socials i la igualtat entre persones.

La nova moneda

“Els diners” convencionals no són suficients per arreglar tots els problemes que enfronten les societats. Per tant, es necessita una moneda que valori les contribucions per igual, aprofitant les habilitats i coneixements de les persones convertint l'HORA com a unitat de canvi.

Així, com més HORES circulin i quanta més gent comparteixi el seu temps i els seus talents, més rica es convertirà la comunitat.

La cooperació es converteix en la força motriu per al canvi social. Tothom té l'oportunitat de ser un dador i un receptor i, per tant, de convertir-se en un membre productiu de la comunitat.

Qui pot participar del Banc del Temps?

Tothom qui tingui ganes de prendre partit per un sistema econòmic més equitatiu i igualitari, i vulgui fomentar les relacions socials, trencant l'aïllament i la solitud de la vida urbana, pot “invertir” en el Banc del Temps. Participar al Banc del Temps suposa compartir el teu temps, oferint els teus coneixements i habilitats, i alhora tenir ganes d'aprofitar les propostes que facin altres persones per resoldre necessitats de la vida quotidiana. A través de l'intercanvi de temps i favors, sorgeixen amistats; els socis se senten més acompanyats; i es revifa el costum de tota la vida d'ajudar-se entre veïns.

El Banc del Temps disposa d'un equip gestor que té com a finalitat la promoció del coneixement del projecte i de l'intercanvi entre les persones inscrites, fomentant la confiança mútua. A tal fi organitza trobades d'usuaris i usuàries periòdiques, així com altres activitats col·lectives.

El Banc del Temps s'organitza en comunitats locals tancades (prop d'un centenar de membres a Badalona). Això no treu que una persona no pugui estar registrada en més d'un banc.

Quins serveis hi podem trobar?

- Acompanyar a nens i nenes a l'escola o d'altres activitats.
- Llegir contes o jugar amb nens i nenes.
- Cuidar criatures o d'altres persones durant períodes curts de malaltia.
- Acompanyament de persones grans: fer companyia, anar a la compra, al metge...
- Llegir llibres a persones grans.
- Arranjaments de roba.
- Passar treballs a l'ordinador.
- Ajudar a fer els deures.
- Petites tasques domèstiques.
- Cuidar animals domèstics i plantes.
- Passejar, acompanyar al cinema, teatre...
- Assessorament i orientació legal, fiscal, comptable, psicològic...
- Reparacions domèstiques, bricolatge, pintura.
- Idiomes: conversa, traducció, aprenentatge...
- Classes de música, pintura.
- Practicar esports.
- Balls de saló, dansa...
- Atenció a les persones: gestions, sortides culturals, salut...
- Cura del cos i salut: massatges, reflexologia, fisioteràpia, risoteràpia...
- Estètica: manicura, pedicura, perruqueria, maquillatge...

Com funciona el Banc del Temps?

El Banc del Temps es gestiona amb una [aplicació](https://www.timeoverflow.org/) (<https://www.timeoverflow.org/>) que, una vegada registrats, dóna accés a les ofertes i les demandes, comunicant entre sí les persones que hi participen.

A la plataforma s'hi pot:

- Consultar el llistat de serveis disponibles que ofereixen i que demanden altres usuaris.
- Efectuar el pagament corresponent pel servei rebut per una altra persona.
- Consultar el saldo d'hores de què es disposa (diferència entre hores rebudes i hores donades).

Per a registrar-se cal tenir 18 anys i haver realitzat una trobada de presentació presencial o virtual amb l'equip gestor, per tal d'explicar com funciona el projecte en detalls abans d'entrar en el cercle de confiança del Banc del Temps. La participació de menors hi està permesa, però amb unes condicions específiques.

Cal assumir el compromís d'utilitzar el banc, oferint i sol·licitant serveis, així com complint les normes establertes. Es prohibeix, expressament, el pagament en euros, excepte per a l'adquisició de materials o altres costos derivats de les activitats.

Cada persona inscrita al Banc del Temps de Badalona, és titular d'un compte corrent de temps que podrà gestionar directament a través de l'aplicació. Per tal d'incentivar els intercanvis el Banc del Temps de Badalona abonarà 5 hores de saldo amb la inscripció dels usuaris i usuàries.

Per assegurar l'equilibri entre oferta i demanda s'estableix un límit de saldo negatiu de 10 hores i positiu de 30 hores.

Si un usuari o una usuària no pot estar actiu o activa durant una temporada (per necessitat, malaltia, viatges, etc...), caldrà que ho comuniqui a l'equip (bdtbadalona@gmail.com) per tal de posar "en pausa" el seu perfil. L'usuari o usuària seguirà rebent comunicacions i mantindrà el saldo d'hores però no apareixerà disponible per a intercanvis. Quan vulgui, i ho comuniqui, es tornarà a reactivar el seu perfil.

Per tal de mantenir la salut del Banc de Temps de Badalona i ser una eina eficient en la transformació del barri, els usuaris i usuàries es comprometen a realitzar un mínim de 3 interaccions anuals. S'entén per interaccions qualsevol intercanvi (demanda o oferta), assistència a un taller, trobada d'usuaris i usuàries o qualsevol altra activitat organitzada des

del Banc de Temps. En cas d'incompliment, la Secretaria del Banc del Temps contactarà amb les persones usuàries per valorar-ne la situació.

No és que es doni amb freqüència aquesta circumstància, però el Banc del Temps no es fa responsable de la problemàtica que pugui sorgir en el transcurs d'un intercanvi. Tanmateix les persones que realitzen l'intercanvi accepten de bon grat el risc que pugui comportar. Els serveis no estan garantits i pot haver situacions en què un proveïdor d'un servei no satisfaci les expectatives de qui el rep. Es demana l'apreciació de l'esforç que cadascú posa i això és el que fa que el Banc del Temps funcioni. En cas de conflicte, el Banc de Temps de Badalona mediarà dins les seves capacitats i les seves decisions sempre seran finals i sense possibilitat d'apel·lació.

Si hi haguessin accions irregulars, l'equip gestor del Banc del Temps podrà sancionar els usuaris, ja sigui obligant-los a retornar el crèdit obtingut, o forçant-los a pagar a altres usuaris o usuàries pels serveis rebuts. Fins i tot podrà expulsar-los del sistema.

Enllaços interessants

<http://www.bdtonline.org/ca/>

<https://bdtbadalona.wixsite.com/inici>

Vídeo explicatiu: <https://youtu.be/fQIWE-Dxc8Q>

Presentació a Televisió de BDN

<https://www.youtube.com/watch?v=TyKeX4sUwOk>

Xavier Figuerola Sacasas

(consum@orfeobadaloni.cat)

El nostre himne (1949)

La tercera etapa de l'Orfeó arrencà amb la presidència d'Enric Sabater i les seves successives juntes directives entre 1948 i 1962. Aquest període inicial el podríem sintetitzar en almenys dues fases temporals: una primera que situem en els primers nou anys, de recuperació i consolidació organitzativa, presència i valoració artística en la vida cultural i pública de la ciutat; i una més curta, d'uns cinc anys, en què s'evidencia certa pèrdua d'empenta de les seccions, del calendari tradicional de concerts i col·laboracions artístiques de la Massa Coral, a la qual s'hi afegeix una falta de cantaires i també dificultats pressupostàries, cosa que crea una forta dependència del consistori i de les aportacions extraordinàries dels mecenes.

Homenatge als mestres fundadors i mirada de futur

En un context de represa organitzativa i de presència artística a l'alça, sobretot en actes d'índole religiosa, la Junta Directiva del 3 de novembre de 1949 va donar el vistiplau als darrers serrells d'un concert dedicat als socis protectors perquè se celebrés al Teatre Zorrilla el dia 16 del mateix mes. Es volia que també fos un homenatge als mestres fundadors que havien traspassat: Botey, Costa i Valls. A la mitja part de l'acte es mostrarien part els seus retrats, que es col·locarien després a l'estatge social, i l'historiador Josep Mª Cuyàs en faria una ressenya biogràfica. Amb més temps per endavant, l'Orfeó s'havia pogut preparar el concert d'estiu ajornat dedicat als socis, que podria considerar-se també el del primer aniversari. El programa l'anunciava com el "II Concierto de la Tercera Etapa" —el primer dedicat als socis havia estat el 2 de gener—, amb tipografia destacada sota el dibuix d'un llorer i, enmig, la senyera de l'Orfeó Badaloní. Per tant es reconeixen les successives etapes històriques sota

els paràmetres permesos pel franquisme.

Revista de Badalona el 19 de novembre va realitzar una crònica del concert amb un ple complet del Teatre Zorrilla i amb presència del tinent d'alcalde de Cultura, Eduardo Antoja, acompanyat pel president de l'Orfeó, Enric Sabater. Cal subratllar principalment dos fets del concert: un primer és en l'apartat artístic amb l'estrena de la cançó "El nostre himne" amb lletra del consoci Salvador Solà-Segalés i música del Mestre Solà a qui el primer va dedicar-li la lletra. Va interpretar-se a l'inici, en el lloc tradicional que pertocaria a "El cant de la Senyera"; i després es va desenvolupar un repertori que va comptar amb set primeres audicions. El segon fet destacat era en l'apartat social com estava previst: abans de començar la segona part del concert, es va homenatjar els antics mestres Antoni Botey, Jaume Costa i Salvador Valls. Després d'unes sentides paraules del president de l'entitat, es van descobrir els retrats de tots tres mestres i es va anunciar que ocuparien un lloc rellevant en la sala d'actes del local social, iniciant una galeria d'honor de l'entitat. A continuació, l'erudit local, Josep Mª Cuyàs i Tolosa, va llegir les biografies dels tres homenatjats. La segona part del repertori va finalitzar amb "El caçador i la pastoreta" d'A. Botey i "Cançó de la rosa" de J. Costa.

"Inflem el pit a plena veu"

Incorporem la lletra de Solà-Segalés, "El nostre himne", representativa de l'esperit de l'Orfeó; 'pulcra y adecuada' segons la crònica del concert de Revista de Badalona:

Himne de l'entitat.
Badalona, març de l'any 1950.

*"Inflem el pit i a plena veu
llencem el cant que ens agermana
fem que s'enfili cel amunt,
com un colom d'ales ben blanques.
Que sigui el nostre missatger,
i escampi arreu, a batecs d'ala,
aquest neguit que tots sentim,
fet d'il·lusions i d'esperances.
Volem que sàpiga tothom
que som d'un poble que treballa;
d'un poble humil que creu en Déu,
que viu d'amor i sap de pàtria;*

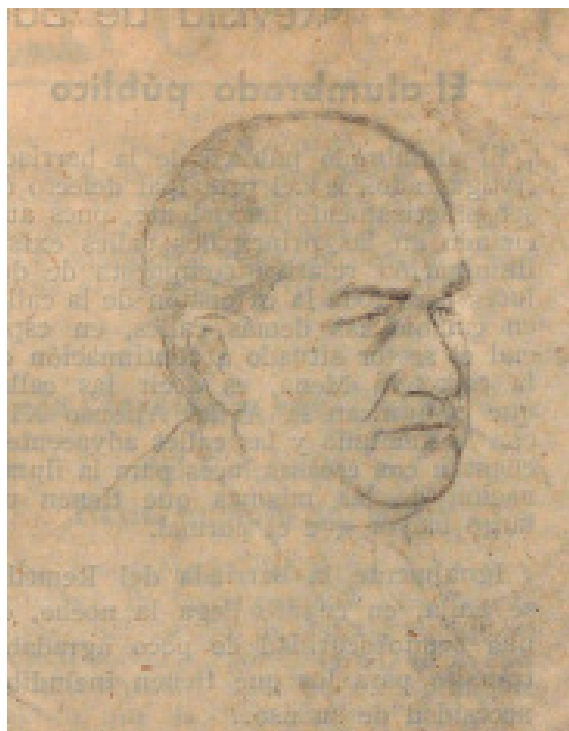
*d'un poble honest que vol guanyar
l'estimació de tots els altres,
i que té el cor ple de cançons
que les aprèn de les onades...
Cantem, germans, que tot cantant
traurà florida la nostra ànima
i es sentirem un xic més bons
a cada nota desgranada.
Cantem de cor i amb sentiment
que la Senyera ens acompanya
i hem d'enlairar-la, tot cantant
com un colom que estén les ales!*

En aquesta línia de reivindicació de persones rellevants per a l'entitat, la Junta Directiva, en la reunió del 18 de novembre, va prendre l'acord de proposar en la següent assemblea de socis, prevista el mes de gener de 1950, el nomenament de President Honorari a Francesc Ribó i Arabia (com ho havia estat el seu pare) pels mèrits contrets i l'altruisme vers l'Orfeó. L'Orfeó preparava la sortida d'un butlletí regular i tota una sèrie de seccions per tal de dinamitzar la sociabilitat i oferir activitats lúdiques amb la vista posada en el jovent, principalment davant de l'exigència dels assaigs i la competència creixent en el món del lleure: cinema, balls, passeig en colla... Abans del canvi d'any ja estava en funcionament, com les anteriors etapes, la secció infantil a partir dels vuit anys, els quals rebien dos cursos gratuïts de solfeig.

Les bones relacions entre l'entitat i l'Ajuntament de Badalona amb el punt comú del badalonisme, que havia sabut despertar les activitats i la directiva de l'Orfeó Badaloní, trobaren concreció amb la inclusió en el nomenclàtor del nom del fundador i primer director de la massa coral, Antoni Botey i Badia. La Comissió Municipal Permanent acordà fer-ho el 22 de novembre, atorgant-lo a un carrer del barri del Sant Crist de Can Cabanyes.

L'Orfeó Badaloní realitzà dues actuacions més el mes de desembre de 1949: una, la diada de la Puríssima el 8 de desembre al pati de l'Hospital de Santa Maria i Sant Josep, per tal de donar consol als internats; i participà per segon any en la tradicional Festa del Nadal del pobre en l'acte central al Cinema Nou el 19 de desembre. Un acte solidari sens dubte, ara bé, la misèria i la manca de recursos públics suficients cap a la sanitat (tant d'equipament com medecines) i als serveis socials, enlloc

d'afrontar-se des d'un punt de vista més estructural, anant al moll de l'os, era motiu de campanyes de beneficència que mantenien la dependència i les desigualtats intrínseques del règim. Seguir la corda era el preu —si algú es qüestionava aquest aspecte— que s'havia de pagar per romandre autoritzats.

Retrat dibuixat de Salvador Solà-Segalés.

Extret de Revista de Badalona 26/04/1952

L'OB, vinculat a "Àfrica és l'horitzó"

Persones de diferents col·lectius i entitats van reunir-se el passat 7 de febrer de 2022, a l'Espai Tolrà, per tal de constituir *Àfrica és l'horitzó* com a associació. Es va dur a terme la presentació de la nova proposta i la posada en comú de les línies a seguir i de la millor manera de gestionar tots els esforços encaminats a ajudar a les diferents comunitats africanes que es troben residint a Badalona i especialment les que es troben sense llar i sense papers. El projecte va néixer originalment el desembre de 2021, amb motiu del primer aniversari de la nau cremada al Gorg, a partir de la presentació del mateix i de l'exposició de les escultures d'Ibrahima Seydi i un posterior col·loqui a l'Espai Tolrà. L'Orfeó Badaloní l'Ateneu també és una entitat adherida a *Àfrica és l'horitzó*, que formarà part de la comissió de Cultura i Sensibilització, i que pretén impulsar el projecte mitjançant la cessió d'espais per actes, xerrades o conferències.

Òperes al Carrer del Mar

Gràcies a una iniciativa dels Amics de la Música de Badalona, i amb motiu del cicle BDN viu l'òpera, a partir d'ara també podran escoltar-se òperes al carrer de Mar en horari comercial. *Carmen*, *La Bohème*, *Il Trovatore*, *Las nozze de Figaro*... entre moltes d'altres formen part d'una selecta selecció de les millors òperes de tots els temps. Tingueu l'orella atenta!

O'Barullo al capdavant de la solidaritat

El grup de batucada de l'Orfeó Badaloní l'Ateneu participarà el 8 de març amb motiu del Dia Internacional de les Dones en la manifestació pels carrers de la ciutat, organitzada per la FAMPAS (Federació d'Associacions de Famílies d'Alumnes de Centres Públics de Badalona), i el 13 de març obriran les jornades d'Igualtat a la plaça d'Antònia Boada, al barri de Bufalà, organitzada per l'Associació de Veïns de Bufalà.

La Nit de les Guineuetes 2022

El 27 de març de 2022, i coincidint amb el Dia Mundial del Teatre, se celebrarà La Nit de les Guineuetes. L'acte tindrà lloc al Teatre Zorrilla a les 19 hores i el presentarà Carles Tornero, de Ràdio Ciutat de Badalona i TVB. Compartirà amb la col·laboració de Toni Saigi "Chupi" (Guineueta 2021), Josep M. Alarcón Ribet i Xavi Carreras. D'entre els premis atorgats aquest any, destaquem la Guineueta al cantautor badaloní **Lluís Platero**, per la seva trajectòria, i la Guineueta a la professora **Roser Fernández**, que va ser directora de teatre a l'Orfeó Badaloní i persona molt activa en l'àmbit de les arts escèniques.

Ampliem contingut del magazín!

A partir dels propers números de l'OB Magazín ampliarem el contingut amb noves seccions. Entre aquestes, trobareu un espai per tal que els socis i les sòcies tinguin la seva veu, en un apartat anomenat "La veu del soci", donarem protagonisme a la canalla que fa regularment activitats a l'entitat i alguna sorpresa que sabem que us agradarà. Estigueu atents, us anirem informant!

MARÇ I ABRIL 2022

16.03.2022

DONES: Entre el mite i la història (LES GRANS OBLIDADES)

18 h al Museu de Badalona

Xerrada amb motiu del Dia Internacional de les Dones, a càrrec de Josepa SALVAT i MOURE, Llicenciada en Belles Arts, professora de la UB. Procediments Pictòrics, Història de l'Art, Dibuix.

19.03.2022

FRANZ SCHUBERT

18.30 h a l'Espai Tolrà

Amb motiu del 225è aniversari del seu naixement, gaudirem d'una conferència concert amb Joan Vives sobre un dels grans compositors del segle XIX. Acte patrocinat per Serveis Funeraris de Badalona.

19.03.2022

RODA D'ESBARTS SÈNIORS

18 h al Teatre d'El Círcol

L'Esbart Sant Jordi i més convidats organitzen una ballada al Teatre d'El Círcol de Badalona

26.03.2022

CENT ANYS I UN DIA

18.30 h al Teatre Margarida Xirgu

Presentació oficial del llibre del centenari on tothom hi esteu convidats. Hi seran en Jordi Albaladejo, autor del llibre, l'Andreu Mas, editor, i serà un acte ple de sorpreses!

02.04.2022

LECTURES EL NUCLI TEATRE

20 h a l'Espai Tolrà

Dins de les representacions que El Nucli Teatre té previstes, ens representaran lectures dramatitzades a la Sala Gran de l'Espai Tolrà.

03.04.2022

SI FAS POP NO HI HA STOP

18.30 h a l'Espai Tolrà

El divertit quintet Joc de Tons ens sorprendrà amb un concert de cançons de tota mena: pop, rock, clàssics...No t'ho perdís!

Ens complau convidar-vos a la presentació dinàmica del llibre

CENT ANYS I UN DIA

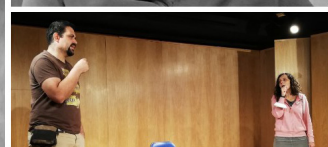
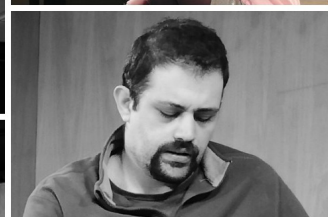
Història de l'Orfeó Badaloní (1921-2021)

Comptarem amb:

- JORDI ALBALADEJO, autor del llibre
- ANDREU MAS, editor

L'acte tindrà lloc el **dissabte**
26 de març a les **18.30h** al
Teatre Margarida Xirgu

Al llarg de l'acte s'aniran desvetllant
moltes sorpreses

ABRIL 2022

07.04.2022

TRILOGIA W.A MOZART

Per la tarda a l'Espai Betulia

Audició òpera a càrrec de Ferran Compte.
Acte patrocinat per Serveis Funeraris de Badalona

10.04.2022

LA MOIXIGANGA

21 h a l'Església de Santa Maria

La Colla Badalonina de la Moixiganga ens farà una representació a l'Església de Santa Maria de Badalona. **Assajos oberts tots els dilluns del 7 de març al 4 d'abril a les 20.45 h a la mateixa església.**

22.04.2022

CONCERT DE SANT JORDI

Per la tarda. Ubicació a determinar

Concert a Badalona a càrrec del Cor Vora Mar amb motiu del Dia de Sant Jordi

23.04.2022

GLORIA DE VIVALDI

Per la tarda a l'Església dels Pares Carmelites

Concert del Cor Capella de Música conjuntament amb la coral de Tiana. Acte patrocinat per Serveis Funeraris de Badalona

28.04.2022

TOSCA - BDN VIU L'ÒPERA

19 h al Teatre d'El Círcol

Gran projeccions a la gran pantalla. Segona projecció del cicle 'BDN viu l'òpera', organitzat conjuntament amb El Círcol. Entrades a www.entrapolis.com.

30.04.2022

TEAPROP

Per la tarda a l'Espai Tolrà

TeAtre d'Aprop és el nou cicle de teatre de l'entitat. S'organitzarà una jornada de microteatres KM 0 amb els mestres i actors vinculats a l'Orfeo.

te
d'A
tre
prop

Apropiem BDN

BDN
Badalona
Comunicació

Som la televisió i la ràdio
que et parlen del que passa
a la nostra ciutat.

BDN Televisió de Badalona
BDN Ràdio Ciutat de Badalona

la impremta de Badalona

arts gràfiques

★ **VENUS** ★

des de 1968